

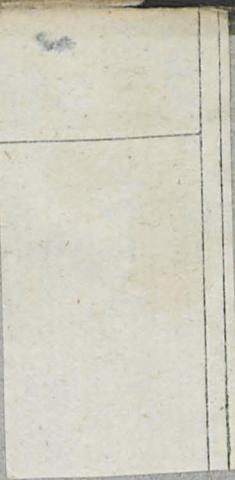
BIBLIOTEKA

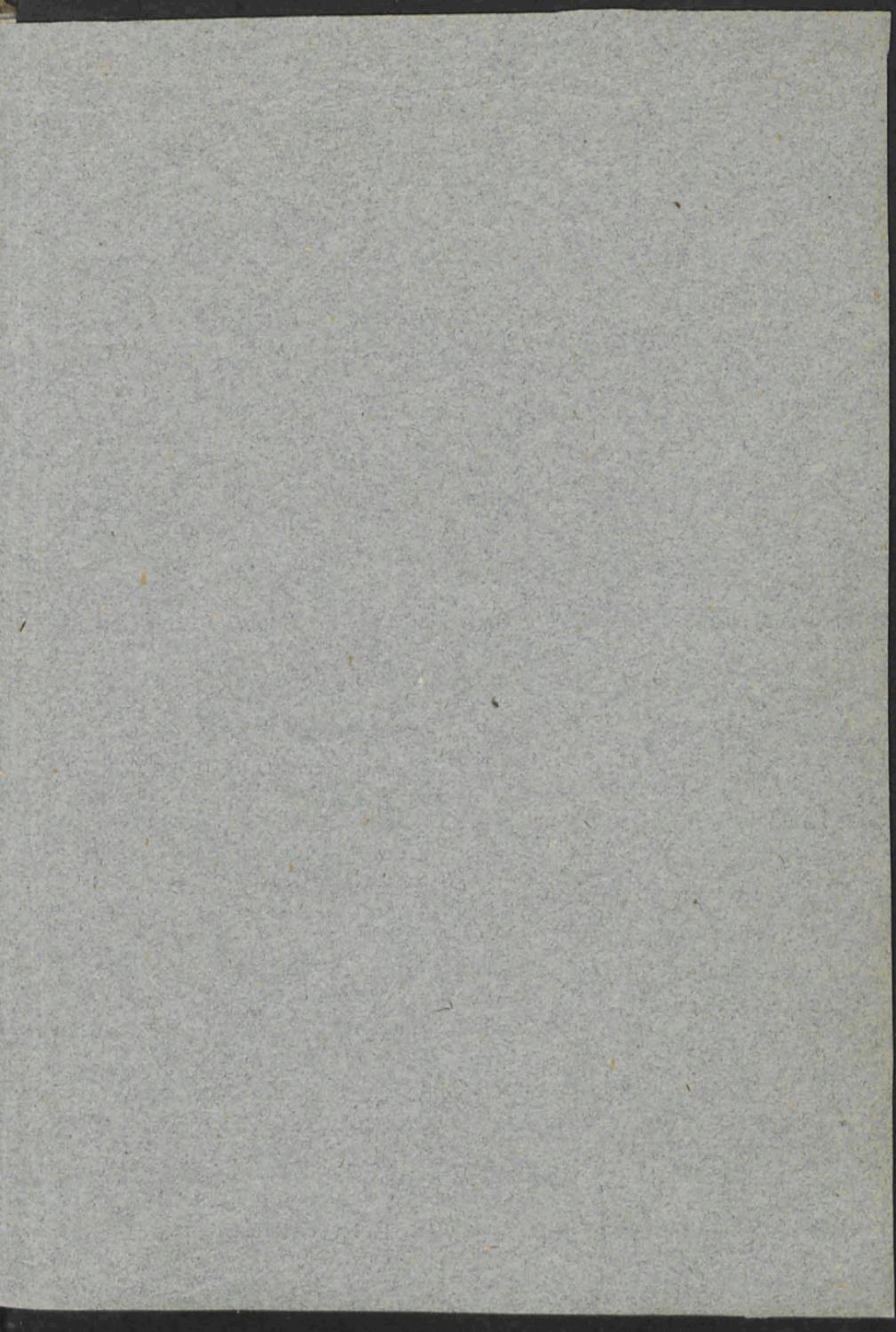
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

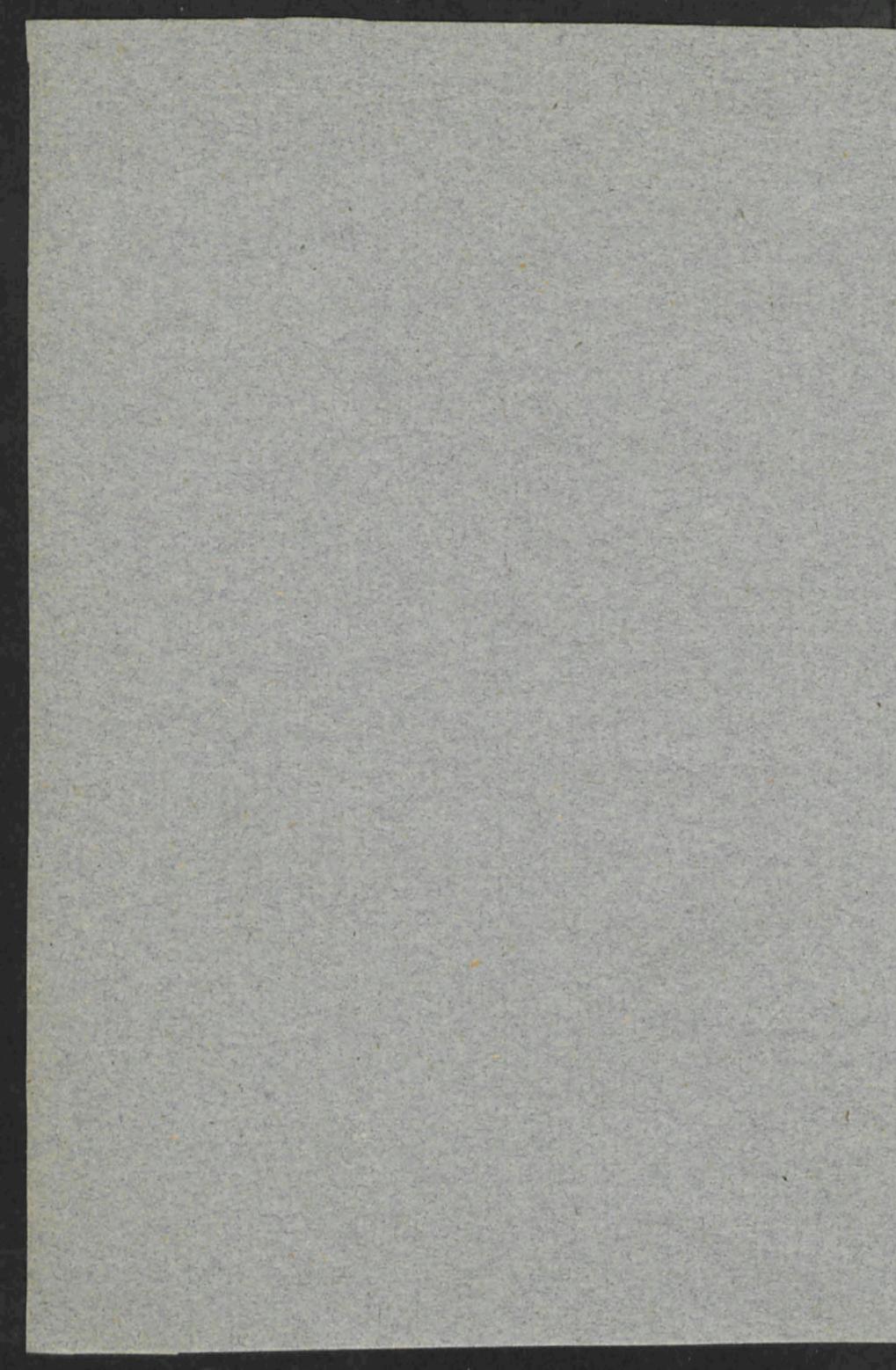
XVI 3208

MF

85

573

ELEGIA DE GLORIOSA RESVRRECTIONE DO- MINI IESV CHRISTI, SALVATORIS NOSTRI: ET ASCENSIONE IN COE- LVM. DE QVE MISSIONE SPI- RITVS SANCTI IN APO- STOLOS.

AD MAGNIFICVM DOMINVM,
D. STANISLAVI LASSOCKI, SVCCA-
MERARIVM TERRÆ LANCICIE-
SIS, &c. SCRIPTA
A
MATHIA VNCTORIO.

AD ROMA: X I I I .

*Sive uiuimus, sive morimur, Domini sumus: In hoc enim
Christus mortuus est, et resurrexit, ut mortui et ui-
centibus dominaretur.*

CRACOVIAE
LAZARVS ANDREÆ IMPRESSIT.
Anno à redempto mundo,
M. D. LXI.

17702

MAGNIFICO AC GENERO-
SO DOMINO, D. STANISLAO LAS-
CKI, SVCCAMERARIO TERRÆ LAN-
CICIENSIS, DOMINO SVO SVMMA
OBSEERVANTIA COLENDIS-
SIMO.

Nobilis & Generose Baro noua gloria Phœbi,
Ecce salutatum te mea Musa venit.
Annua nam cecinit multos celebrata per annos
Festa, quibus Christus clara trophæa tulit.
Hæc precor ut multis virtutum dotibus auctus,
Sūscipias animo munera grata tuo.

VESTRÆ MAGNI-
FICENTIÆ

ADDICTISSIMVS

MATHIAS VN-
CTORIVS.

XVI.Q.3208

ELEGIA
DE GLORIOSA RESVRRECTI-
ONE DOMINI IESV CHRISTI, SALVA-
toris nostri: Et Ascensione in cœlum: Deq; missione
spiritus Sancti in Aposto-
los.

Dulce redit tempus, sua dum sol climata vertit,
Frigora mitescunt, gramine gaudet humus.
Quo solet h̄ic nobis meditari Ecclesia Iesu,
Δύτρομ, quod verè natus in orbe tulit.
Cœlestis soboles sanctissima patris imago,
Factus homo soluit debita λύτρα patri.
Hic promissus Adæ, peragit mandata parentis,
In mundo existens & fit ad astra via.
Quod referunt veterum signis miracula passim,
Atq; ea promittit voce tonante Deus.
Ecce dies veniet, quo uincula tristia legis,
Prædæ cessabunt, sœua Barathra tuæ.
Cessarunt, cunctos famulos dum faucibus Orci
Eripit, & tollit quicquid ad ima ruit.
Ut Iacobæa domus Pharaonis pergraue tollit,
Sic Sathanæ Christus frangit & ipse, iugum.
Æthereas magna sedes bonitate relinquent,
Nascitur, & frangit fortia septa lupi.
Alis ac veluti passis gallina nouellos
Defendit pullos, sic cruce Christus agit
Legibus à Stygijs, spoliata sede Draconis,
Insontes animas duxit ad astra patrum.

a ij / Hæc

Hæc igitur benefacta tonantis voce sonemus,
Atq; pios demus mente fideq; sonos.
Clara dies lucem referens vbi tertia fulsit,
Lux rediit mundo, carneq; viuus adest.
Obtulit & surgens Mariæ se charus alumnæ,
Quæ retulit Dominum viuere discipulis.
Sic simili studio dominum videre Mariæ:
A' dextris iuuenem qui monumenta tenet.
Angelus hic domini summo descendit Olympo,
Et tumuli lapidem voluit ab ore pijs.
Hunc pauidē trepidant, quos hic solatur et inquit:
Surrexit dominus, ponite corde metum.
Ecce locus fuerunt vbi membra recondita Iesu,
Surrexit victor, Tartara dura fregit.
Sed vos ite bonis hæc nuncia læta referte
Discipulis, simul & sint quoq; nota Petro.
Præmus it vobis Galilæas Christus in oras,
Ceu quondam præsens dixerat ille suis.
Discipulis referunt dum nuncia, credere nolunt,
Ac phantasma putant hocce fuisse leue.
Sed Petrus tumulum studiosus currit ad altum,
Signaq; miratur dum videt ipse locum.
Et gaudet reputans secum de morte triumphos,
Lætior atq; refert ad sua tecta pedem.
Visus & est posthac uenientibus ille redemptor,
In pago cupidis noscitur ipse Deus.
Hunc optat dominū, quem fracto pane notarant,
Utq; velit secum tecta subire petunt.

Omnibus

Omnibus hinc notis se præbuit ipse videntium,

Et clausis foribus nobile ad agmen adit.

Viuere se monstrat, caro sic testantur & ossa,
Nec spectri specie ludere discipulos.

Pluribus utq; fidem iam possent credere fecit.
Dum Thomæ monstrat ritte videre latus.

Quadraginta dies ipsis sua dogmata verbi
Explicat, hinc iterum scandit ad astra poli.

Vt testes veri verbi sint atq; Magistri,
Expectare iubet dona parentis eos.

Dum timuere metu, clamant hi vocibus altis,
Promissa ardenti pectori dona petunt.

O Deus omnipotens qui corda fidelia nosti,
Ipse tuo sancto pneumate corda regas.

Tu λόγος æterno natus patre in auxilio sis,
Illustra donis pectora nostra tuis.

A patre procedens & gnato gloria nostra,
Expectate Deus SPIRITVS ALme veni.

Et subito factus sonitus tanquam vehementis
Flatus, compleetur turba domusq; simul.

Hinc cernunt linguas seetas atq; igne micantes
Dona quibus tulerat Spiritus ipse Dei.

Omnes tunc celebrant vere magnalia Christo,
Et referunt alijs facta stupenda boni.

Enveniunt ex vrbe statim qui uoce tremebant,
Qui cupiunt miræ gesta videre rei.

Mirantur trepidi dum sic miracula promunt,
Edocti nullis artibus ante viri.

Talia cernentes Galilæos verba fatentur:
Audimus vera cuncta probare fide.
Tunc Petrus in medio fratrum pius ora resoluit,
Et summi docuit verba parentis eos.
Miracla & faciunt Christi virtute stupenda,
Mandata & faciunt & pia iussa Dei.
Effrenem populum multos docuere per annos,
Sic faciunt coetus agmina magna pñj.
In patris & gnati, sancti quoq; nomina Flatus,
Gaudentes hominum pectora foeda lauant,
Quo pia posteritas purgat contagia Massæ,
Sordida quæ culpa est facta parentis Adæ.
Ac humeris Stygium patres de puluere nati
Deiçiunt agni sanguine quisq; iugum.
Hoc igitur Christus paruo iunxit grege mundū,
Muneribusq; nouis auxit ouile suum.
Quo nos Christe tui diuini serua ob amorem
Nominis, & facias prospera cuncta dari.
Nunc tibi Christe Deus coelestis imago parëtis,
Ingentes grates soluimus ecce tibi.
Qui genus humanum redimens ne morte periret
Colligis hic turbam sanguine Christe tuam.
Viribus humanis haud est Ecclesia tuta,
Ni sit præsidio Christe decora tuo.
Inq; ea doctores firmas, aliosq; prophetas,
Qui faciunt doctum semper ouile tuum.
Namq; inter nutat medios hæc iusta Tyrannos,
Firmiter at constat dum tua dextra fauet.

Ergo

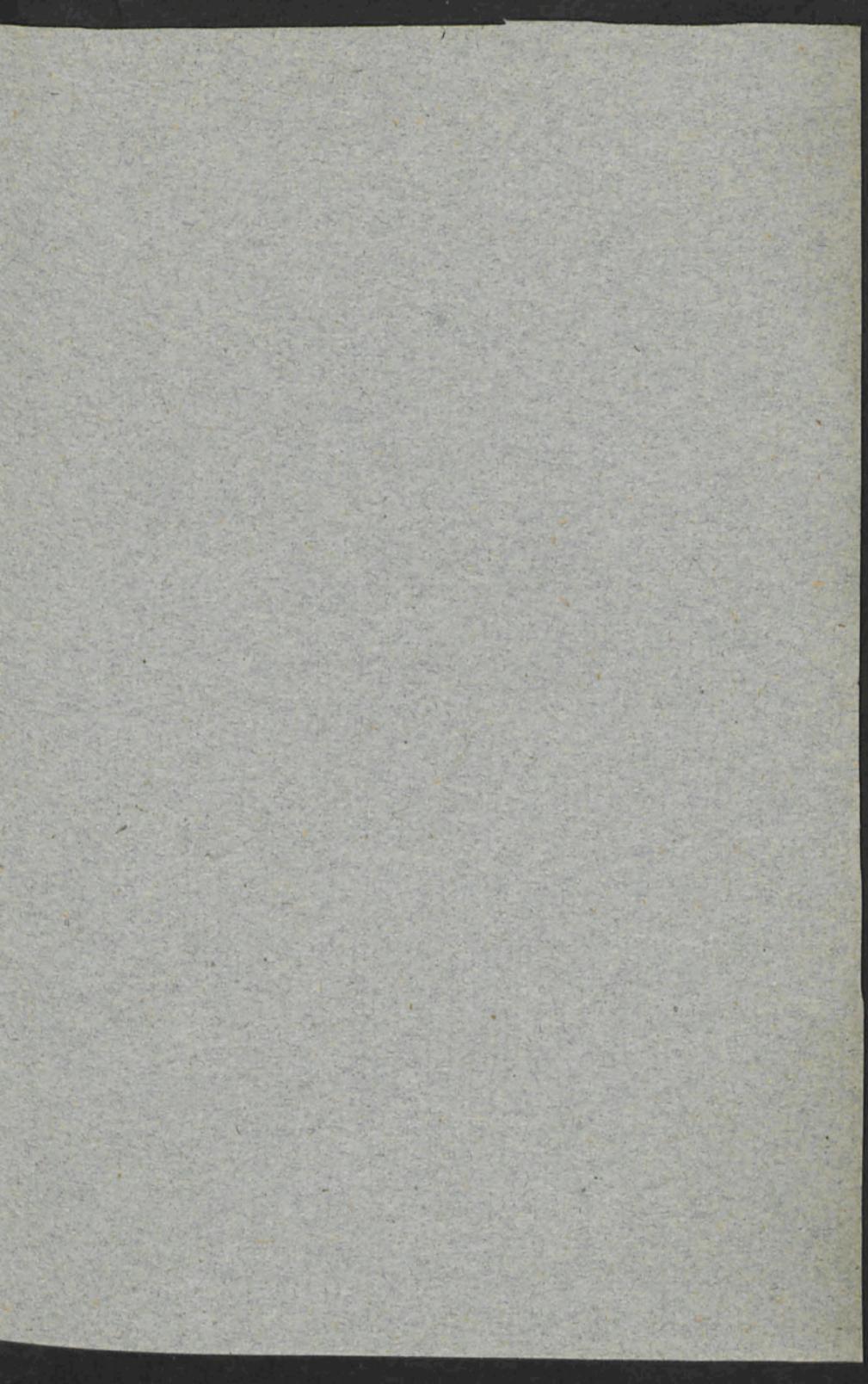
Ergo ipsam tuearis tu Rex vnice Christe,
Floreat in terris vt sine fine tibi.
Serues ne fuci rodant hæc munera vitæ,
Qui quæstum semper non tua regna canunt.
Salua relliquias nostras, paruamq; Sareptam:
Et sarcire uelis hic tua regna λόγος.
Confisiq; tua prece Rex ô Christe Sacerdos,
A' supero petimus cuncta parente regi.
Eripias petimus de nostro corpore curas,
Atq; tuo in terris Flamine corda regas.
Quare hodie grate tribuantur laudis honores,
Exemplo fient annua festa p̄js.
Quod pater & tu Gnate Dei, sic Spiritus alte,
Vere da famulis dona referre fide.
Sic tibi fœcundos cultori vinea foetus,
Dulcia vina feret, dulcia grana Deo.

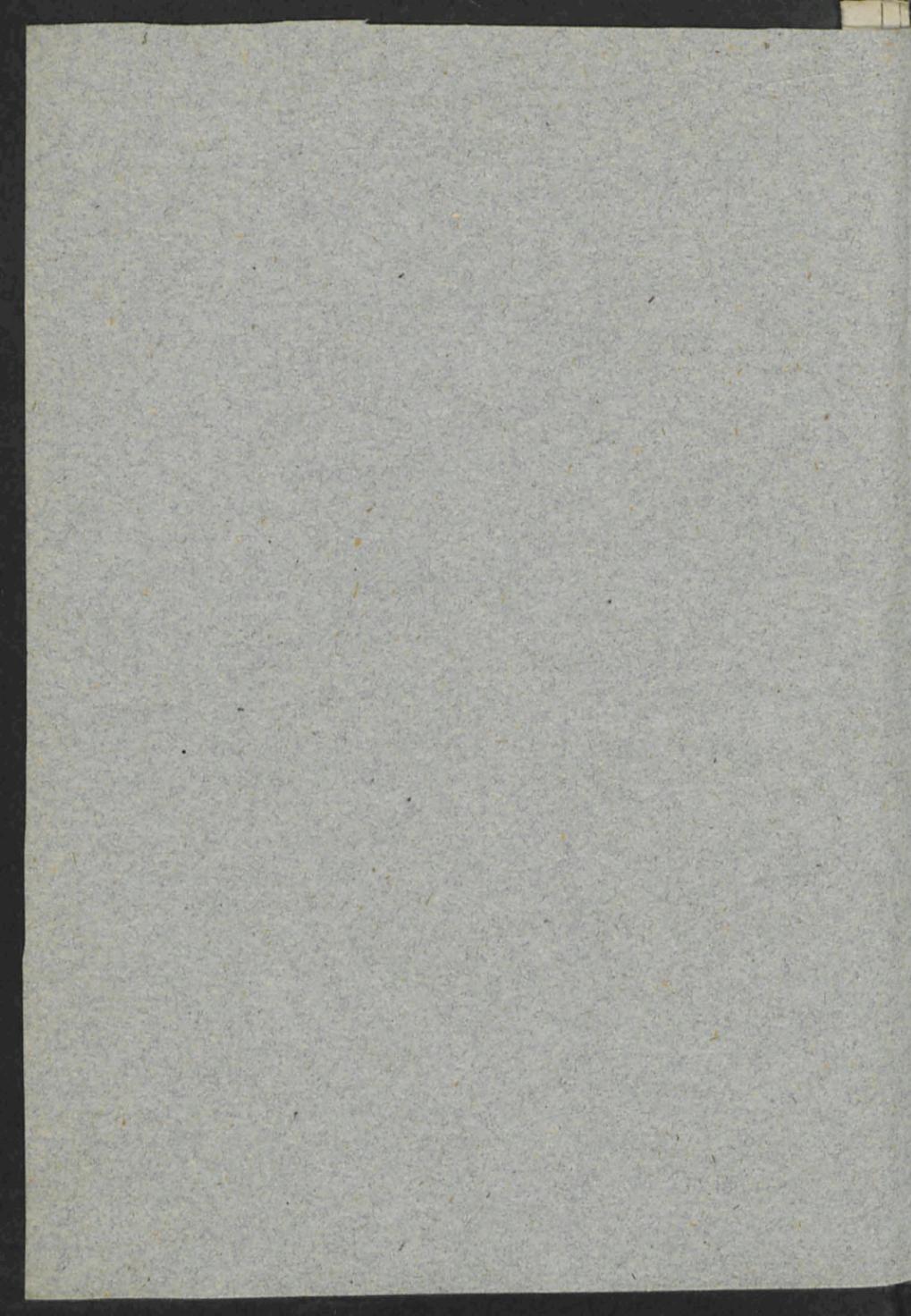
Tῷ θεῷ μονῷ Δέξα.

¶ A conditione mundi usq; ad primum pascha in exitu Isrælitarum ex Aegypto celebratum, & primam Pentecosten, in qua lex Dei in monte Sinai promulgata est, elapsi sunt anni 2453. A primo Paschate uel à prima pentecoste ueteris testamenti, uel promulgatione legis, que 50 die ab exitu de Aegypto facta est, usq; ad primum pascha seu ad pentecosten noui testamenti, in qua Spiritus sanctus in Apostolos effusus est, qui est flamma ὑπίσταμέν ab eterno Patre & Filio domino nostro Iesu Christo, numerantur anni 1543. A primo paschate seu ab exitu, ad natum Christum 1509. Anno mundi 3963. Ad passionem seu agni pro nobis immolati, Anni 1543. Scribitur eo die creatos esse Adam et Hænam, quo Christus in Cruce p nobis uictima factus est, ante annos 5523, Martij 25. A primo paschate seu ab exitu ex Aegypto, usq; ad hunc annum à nato Christo 1561, præterierunt anni 3070.

N. Cune
6.6

6442
6.6

